

VĂ SESCÈ SI VEI PUTE.

Capi.	Din.
Pe anul — Ie	128 — 152.
Pe sfârșit lună — "	64 — 76.
Pe trei luni — "	32 — 38.
Pe un luna — "	11 —

Un exemplar 24. par:

Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
întră Austria fier. 10 v.a

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Câmpata) No. 15. — Articlele trămite și nepublicate se voru arde. — Gerante respunzătorii ANGHELU IONESCU.

REVISTA POLITICĂ.

BUCURESCI¹² Floraru.

Unde stăm cu acea cestiu ce pare atât de mică și care este atât de mare, căci conține în ea resbelul, și anca cel mai mare resbel? Citiitorii cred că de sicur că întrebăma despre vr'una din cestiuile din intru, despre Convențiunea de la 1858, său despre proiectul social al guvernului numit „lege rurală?“ Nu; despre cestu din urmă s'a vorbit în foile trecute și, pe cătă este cu putință s'a vorbit eri, se vorbesce astă-dă și se va vorbi și mănu, de vomă mai și întră căi cari mai pot vorbi. Astă-dă ne vomă mărgini, în acăstă parte a soiei a vorbi numal despre cestiu Dano-germană. Se n'arunce cititorii noștri, fia din măna credendu căcea cestiu nu-i interesă, căci s'ară însăla ferte. De va ei resbelul din acea cestiu, acel resbel nu privesce forte d'aprove. Francia și Englîera nu se voru espune a lupta singure contra Germaniei întrege; ele voru avea cu denele in partea acea-a celu mai puințu pe Suedia și pe Italia.

Deci, chiară decă amu admite că Francia n'ară relua provinciele Rhinului, va vărsa sângelul său și comorile sale in Allemania fără a desrobi celu mai puințu Vgnește? Si Rusia ce va face in acăstă mare impregiurare? Este invederă că tōte interesele sale, și materiale, ca una ce este vecină cu Prusia și cu Austria, și morale, ca una ce are acelea-si principie morale cu denele si cu cari anca a împărtășit cătă uă parte din Polonia, s'indatoreză se jă parte activă ip acel resbel cu Prusia și Austria. Si este invederă că lăndu parte nu poate lăsă pe Austria espusă a fi atacată și p'aci și întră iei de Unguri și de slăvii de la miajă-dă, pe căndu ea luptă in altă parte contra Franciei, contra Englîerel și contra Italiei s'a Suediei.

Si tōte acestă fiindu invederate, periculul pentru noi este din nenorocire și mai invederă.

Pacea daru ne interesăză astă-dă in celu mai mare gradu, de și nu scimă păñ la ce punctu nu poate fi și ea rea pentru noi. Pote fi rea, fiindu că făcăpdu-se pacea, puterile tōte remăndu libere se potu mesta mai cu lesnire chiară unde nu le ferbe ola; daru, poate fi rea, după noi și din altă punctu de vedere. Noi amu credută și credem că Napoleon III nu poate, și este peste putință se nu fecă nimicu in favoarea Poloniei. Acăstă cestiu este cea mai poporariă in Francia, și Napoleon I, a disu că Napoleonii nu potu domni in Francia fără să da necontenită gloria. Napoleon III, care cunoște caracterul francesilor mai bine de cătă unchiul său, căci acesta are dreptă lumină și triumful și cădere dinastiei sale, este silitu a da in currendu Franciei său glorie nouă, său încertatea. S'acăstă cerero a Franciei a devenită atât de mare in cătă acumu se scrie in diarie, in Revistă și în cărți cari se liptesc și se vîndu in Paris, și guvernul nu le mai poate opri. Chiară acumă s'a publicat in Paris uă carte de d. Laboulay de la institut și 'n care dice: „un singur lucru a ramas in piciore: principiile de la 1789. Nu este aci unu înaltă, învățămēntu suprem? Mai este ci-

,neva care nu înțelege că 'n mișlo-„cul tutoră ruinelor, nici ideile nici credința, nici amorea Franciei nu să schimbă. Părintil nostru au făcut la 1789 uă revoluțione ce dălu-„iesce anca; ea nu se va sfârși de cătă prin libertate.“

Napoleone daru, care le scie tōte cestiu și care dă pe totă diu dovezi că le scie, a dovedită anca că scie că nu se mai poate face acum resbelu fără areta, a dovedi și Europel și Franciei, cumu a disu insu și ministrul Imperatului mal deună-dă in Cameră, că s'au sleită incercările de place. In lumea civilisată comerciul este astă-dă celu mai de căpetenia domitorii. Comerciul daru nu voiesce an-archia, daru nu voiesce nici resbelul; și Napoleone, care o scie acăstă, a și disu căndu voi se fiă Imperatul că „Imperiul este pacea.“

Napoleone daru trebuie se dea uă nouă gloria Franciei, și Gloria care merge aici mai bine la anima Franțesului este Polonia. Aci inse suntu, afară din cestiu cea mare a alianțelor, suntu două cestiu forte mari. Una, pe unde s'ajungă in Polonia? Alu douilea, cumu se facă ca certă se incăpă unde-va, și se se incăpă de altii astușel in cătă Francia se s'arăte, acumă ca și in celu lăltu resbelu alu Orientel „că sleită tōte mișlocele de împăciuire“ și că intervene silita spre a face pacea.

Acăstă dice, este lesne de înțelesu pentru ce Napoleon a disu și'n carte galbenă, și'n nota sea către Englîera; și'n renomata sea epistolă către toți domitorii că „este an-archia în Principatele Dunărene.“

Pentru că cari potu și voiescă se înțelgă, precumă și pentru cei cari sciu că nu poate Napoleon se voiescă a fi demințu de evenimente, mai cu semă căndu a mersu păñă a dice s'a afirma, in facia Europel întrege, acele cuvinte ucideștie pentru noi, cele ce diserămu in mai multe numere trecute și cele ce diserămu astă-dă păñ'aci, suntu forte d'ajunsu și putemă reveni la punțul nostru de plecare.

Pacea daru, esindu din conferințele de la London, in privința Danemarcei, de și in unele punctu ar fi de dorită pentru noi, suntemu insă din nenorocire într'uă pozițione care poate și ea se ne aducă felurito neajunsu și chiară mari pericile.

Scirile ce ne aducă acumă foile publice suntu anca forte complicate, astă-selu incătă unii potu conchide că pacea este asicurată in Germania, și altii potu susține contrariul. Se raportă daru emendou opiniunile.

„Francfort, 18 Maiu. Gazeta poștei publică un telegramă din Viena cu următoarea coprire: Propunerile austro-prusiane încăsiată in sedința conferinței de ieri ceru: deplina autonomia a Ducaturilor, unione personală, garanție materiale și rezerva pentru confederatiunea d'otă ea in cestiu succesiunii. Domnu de Benst a datu deplinul său consimțință. Russia s'arată dispusă a da adesinea sa.

„London, 17 Maiu, n'p'tea. Sedința de astă-dă a conferinței a durată trei ore. Plenipotențiarii Austriei și Prusiei au încăsiată propozițiunile lorii comune, cari dupe uă lungă discuție au fostu primeite de Plenipotențiariul daneșu spre a raporta guvernului său. Sedința viitoră a conferinței s'a ficsată pentru 28 Maiu, căndu Danemarca va da respunsul său, și totu d'na dată se va luă uă decizie pentru prelungirea incetării ostilităților.

„Viena, 18 Maiu. În sedința de ieri a conferinței discuțione a cătă dim simpla conversație, și membru conferinței au intrău in desbaterea chiară a preliminariilor de pace. Ambele

două marți pteri germane, conforminduse dorinței exprimate in ultima sedință, că încăsiată programă care coprindă pretensiunile loru in privința deslegării cestiei germano-daneze. Ideia fundamentală acestei programă este uniunea personale, și prin urmare s'adoptă indireptă și integritatea Danemarcei. — Discuțione care a urmată dupe acăstă a fostu forte animată. Danemarca a declarată positivă că nu poate primi nici in formă încă generăce conditio. Lordul Clarendon s'a arătat împăciitor. În fine totu plenipotențiarii au lăsat propunerile „ad referendum“ (spie raportare). Fiindu că va trece mai multu timpă pînă cându voru putea sosi instrucțiunile, s'a ficsată sedință viitorie la 28, uă altă versiune dică la 30 Maiu. În intervalul acela se va negocia pentru uă mai mare intenție său prelungire a incetării ostilităților.“

Din tōte acăstă noi suntemu dispusă a crede că pacea are mai mulți sorti; și cea-a ce ne face a emite acăstă presupunere suntu două scire. Cea d'antecu este demisionarea Ministrilor Danesi. El s'au fostu Ministrii facându resbelu; căndu daru il vedemă d'uădată demisionându, avemă dreptă a presupune că se retragă fiindu că vedu că Danemarca este silită a primi pacea? Adoua scire ne o dă gazeta Norvegiei care spune că regele Suediei și Norvegiei, Carolu XV, a trimisă uă epistolă autografa regelui Christianu elu Danemarcei prin care propunea uă confederațione scandinavă.

Dinastie domnitore se continuă a domni, însă se formează unu parlamentu unitu, comună pentru către treile Staturi, adică Suedia, Norvegia și Danemarca, însărcinătă cu competența asupra afacerilor comune Scandinave, constituțional ale politicei externe, ale resbelului și marină. Décă din partea Danemarcei se va face a uă asemenea propunere la Congresul, atunci ambasadorul Suediei și Norvegiei s'obligă a o sprijini. Se mai face menține de perspectiva, că prin legămintă de familie (Prințele coroanei Fredericu — Prințesa Louisa, copiii Prințelui Oscar cu copii eventuali a-i Prințelui coroanei Danese Fredericu) s'ară putea pregăti pentru viitor uă unica a Statelor scandinavie supu uă singură dinastie. — Guvernul daneșu a respunsu la 28 Aprilie, elu priimesce acăstă planu, s'șteptă a se deschide negociaři oficiale.

Aci stă astă-dă marca și ardătoarea cestiu Dano-germană, și neîmplinirătă datoria d'a pune pe cititorii nostri in pozițione d'a cunoscă pe deplinu starea prezentă, său nu si surprișă din acea parte nici de pace nici de resbelu. Décă insă no amu silitu ai feri de ori ce surprindere din acea parte n'a. nu avea uă datoria imperială a-i pregăti d'a nu si surprișă nici din cesta-laltă parte? Negrești că da; iose pe căndu se putea ne-amu implitu acăstă datoria și anca necontenită; astă-dă nu mai poate vorbi și decă nu mai putemă nu este vina noastră. Pe cătă se mai poate vorbirău chiară astă-dă; restulă ilu voru spune evenemintele.

Ni se scrie din Slatina că d. Vasile Perieșianu, procuratore alu guvernului la Tribonalele d'acolo s'au datu demisiunea motivată.

Monitorul de astă-dă deminte scirea ce ne dă unul din coresponzabilități nostri din Iași in privința opririi la vamă a cărților cari tratăză despre revoluțione de la 1848. Reproducemă mai la vele și cu mare plăcere acea denegare s'o recomandăm onorabilelui nostru corespondinte. De ce inse guvernul nu deminte și epistolile ce ne vină din tōte judecările și cari spună că Romanul de la 2, 3, 4 Maiu nu s'a împărțit anca? De ce nu deminte uă scire ce dovedesc din partea guvernului uă confiscare a unei averi, și uă confiscare facută pe suptu mănu și 'n contra chiară a nouilor legi? Si pe largă confiscare a-

celu faptă mai arăta uă temere ne dréptă s'uă slabiciune a carea-a sorinte n'o putemă înțelege. Noi, cari nu suntemu nici de cumu de opinioniile guvernului și cu tōte acesto, in interesul său, deplangemă acestu faptă și-lu spunemă ca se-lu facemă se vădă că-i face reu și că nu trebuie se se mai facă. Prin acăstă dovedimă din nou că in Presă cel cari arăta guvernul greșelele săle suntu cei adeverăti amici ai ei.

MINISTERUL FINANCELORU.

Direcția Văniloră.

Intr'uă coresponză particulară din Iași, inserată in jurnalul Românelu din 11 Maiu, se citește intre altele și următoarele:

„Totu in privirea libertăților trebuie să se spui că biourourile vamale uă priimită ordine de a opri ori ce urvăgi publicat in timpul revoluționări francesă de la 1848, care voru veni lá ele și a le trimite la Bucuresci. Nu cum-vă ore guvernul are do gându se stergă din ele pe 24—25 Februarie?“

Nici unu osemene ordină nu este datu biourourilor vamale, și prin urmare se dă uă formală desmișiro corespondinței arestate.

EPISTOLE ECONOMICE.

A doua epistolă.

Domnule Cogălnicene,

Décă dia intemplare iși va si atrasu cineva băgarea de sămă asupra d'antecu mele epistole, speru că vei arunca ochii s'asupra acestea-a, fiindu că te-ai încredințăt negrești că intenționea mea nu este d'a combate guvernul și anca și mai puținu d'ăi disputa puteră, ci numai d'a te convinge despre defectele proiectului de lege rurală, precumă ilu numesci d'ata.

Amu speranță d'a te convinge cu sătău mai multu cu cătă vejd, din ualele din dispozițiunile proiectului dumitale că n'ai avută uă credință preatate in bunătatea și dreptatea tuturor principiilor economice ce regulăză mecanismul aceluui proiectu. Intr'adversu d'antecu ai si avută deplină încredere că despăgubirea din proiectul dumitale este dréptă, și mai cu osebire reală, atunci n'ai si facută rezerva de la art. 13, in favoarea moștenitoru; căci de și dici într'ensul „întră cătă ei nu suntu supu clăcei“ nu pote mergi și mai departe indatorându pe proprietari se cedesă locul casei s'elu îngădăritelor chiară și celor cari nu suntu cultivatori, cari nu muncescu pământul, cari n'au fostu nici uă dată clăcașii, cari pote au venită numai de unu anu pe uă proprietate, și numai ca se exercite o meserie ore care? căci art. 8 este forte lămurită și nu admite nici o exceptiune; și din contra dupe proprietăile moștenesci nu admitti pe locitorii de proprietari, nu le recunoști nici unu dreptă și-i lași proletari? Ce felu? ei n'au dobândită acoa-si soritădine asupra pământului? Ei, cari s'au plătitu pentru acele pământuri in dile său in bani, totu cumu s'au plătitu și pe alte proprietăși?

Nu, articoliul 13, nu este rezultatul unei rațiuni ci a unei temeri, și omul și căndu are convingerea că cea-a ce face este dreptă nu se teme.

Dară s'admitemă că într'unu omu de talia dumitale temere nu și poate găsi locu; s'admitemă că spiritul meu celu sucită este dispusă se interprete in reu cele mai generose, cele mai filantropice fapte; s'admitemă că dumneata, fiindu plinu de animă, plinu de iubiro și de compătimire pentru cei mai slabii, pentru cei mai apăsaři de sori, ai voită că pe cătă vei si la putere se reparesi greșalele nu numai ale omelor dară și chiară ale sorteři, ai voită se ocrotești pe cei mai slabii chiară călcăndu dreptatea, călcăndu chiară principiul fundamental alu proiectului dumitale de lege. Dară atunci, spunem, domnule Cogălnicene, de ce la capitolul despăgubiri și s'a împetrăști anima, s'ai devenită din contra aspru cu celu slabu și mai împălaru pentru densusu de cătă ce a fostu betrinișul boiařu, care se socotea plămidită cu unu altu lutu de cătă acela cu care a fostu plămidită sâracul? De ce pe pălmășu, adică pe tinerul care s'a însurătu: nu, care este fără sperință și fără capitalu, său pe nenorocitul căruia i-a murită boi, său care s'a vindută boiařu ca se se vindece pe densusu, său familia lui, său ca ca și fingește copilaři, s'a remasă astă-dă cu lacramile pe obrazu, lipsită de ori ce ajutoru, ne mai avându altu capitalu de cătă palmele lui cele slăbănoșe, de ce, dicu, pe acesta ilu pui in proiectul dumitale de lege se plătescă 45 galbeni pentru 4 pogone și 15 prăjiu, adică mai dece galbeni poganul, căndu pe frontău, pe celu cu patru boi, pe celu cu unu capitolă mișcătoru care-i indecescute puite, pe celu ce se astă in prosperitate și care dint'onu singură transportu

LUMINEZA-TE SI VEI FI.

Abonamentul in Bucuresei, Pasagiști Români No. 48. — În districte la Corespondență diarul și prin Postă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'Academie Comédie, Nr. 5. — Administrația diarului D. Gr. Serurie, linia de 30 litere — 1 — leu. Insertiile și reclame, linia 3 —

pote se plătescă renta și anuitatea il pui se plătescă 75 galbeni pe 11 pogone, adică căte 6 galbeni, și 26 lei pagonul?

Se nu-mi respunți, că d-ia ai prețuită munca éru nu pământul, căci munca a fostă prețuită de legiuitorii precedenți dupe valoarea pământului ce se dă terenului și greșala remane totu acea-a-și; și prețuită munca ce o face seracul multu mai susu decât-cea-a ce o face avutul, să încărca pe celu d'antăi în favoarea celui d'alui doilea. Spune daru, domnule Cogălnicene, decă spiritul meu este succit ușu că într'adeveru ai fostu pucinu preocupat de dreptate, ușu chiaru de sörtea celor mai slabu, și că totu ce te-a preocupat a fostu cumu s'atragedă favoarea acelora ce conduce multimea, căci seii că fruntași tragu dupe denușii pe codași, chiaru cându este în paruba acestora.

S'acesta nu este singura anomaliă ce întâmpină cineva în capitolul de despăgubire; și ca se nu-i citeșu de cătu una, d'acea-ași natură cu cea-a ce amintiu mai susu, întrebă de ce fostu clăcași de dincolo de Milcovu și se plătescă totu acea-ași rentă și anuitate ca cei de dincocă și în același număr de ani, cându ei posedă unu mai mare număr de pogone, adică peste 7 pogone pălmașul, și 14 celu cu 4 boi, și cându prin urmare și datorii către proprietari mai mari de cătu cei de dincocă de Milcovu?

Uniformitatea plăji la care obligă pe terani și lipsa de proporție între cea-a ce primeste și cea-a ce are se plătescă fie-care categorie de terani, justifică numele celu dăi d-ia acelei plăji de impositu fonsiaru, căci renta nu pote fi uniformă și arbitria; ea trebue se fie rezultatul unui calculu și nici uă altă considerare nu pote intra în așteptarea iei; cându din potrivă în așteptarea unui impotu cea-a ce preocupa mai multu pe legiuitoru este uniformitatea și înlesnirea d'alui stränge, cele lalte considerări suntu de a două mână pentru omeni de Statu din diua de astă-dăi: nu dică că facu bine ci spui cea-a ce este. Așa daru constată că nu este indiferinte d'a numi acea plată impositu fonsiaru seu rentă, căci nu-i poți da altu nume de cătu acela celu comportă natură iei, adică de impositu fonsiaru; și astfelu fiindu tôte legăturile ce se iè în proiectu ca acel impositu se nu fie distratul nu suntu de nici uă valore căci uă lege specială nu pote schimba natura unui lucru, natura unui principiu care își are legile în elu insuși.

Domnule Cogălnicene, condițiunile, situația, relația individualu într'u societate suntu supuse unor legi rigurose; acestu adeveru nu pote scăpa unui omu perspicaciu, ca d-ia; vei admite asemenea ca cu cătu lucrurile ce oservă suntu de unu ordinu mai naîtă cu atâtă și legile la care ele suntu espuse suntu de unu ordinu mai finalu, mai perfectu, mai rigurosu. Décă daru unu individu cându se prezintă ca se iè unu locu în societate, și reclamă se se bucură de nisec bunuri și de nisec drepturi, trebue se înfățișează actul de nascere ca se constată cine a fostu tată-lu seu, seu celu puținu mama sea, decă se cere se dovedescă dreptul ce are asupra acelor bunuri, decă i se cere a îndeplini nisec condițiuni ca se se bucură de nisec drepturi, cu atâtă mai multu se impună acese datorii unei instituții noui, unei reforme. O societate nu primește o instituție nouă până cându nu-i înfățișează actul iei de naștere, și éca de ce ne-am mutat într'acestă fóie se constatăm prin acte oficiale și prin documente istorice, că reforma ce o cerem este sfia legitimă a instituțiunilor, vechi și noui ale țării. Am căutat asemenea se constatăm prin acte și documente,

dreptul clăcașilor; daru pentru ca o reformă se să primă, adoptată, și se aibă garanție de dăinuire trebuie se mai împlinescă nisec condițiuni și cări suntu, că reforma ce este chiamată a transforma drepturile existenți și legitime se nu le lovescă, se nu le smintescă, se nu se facă nedreptate în acea transformare, ci din potrivă totu interesele existenți în locu se periclită se prospere; într'altufelu nu este reformă, nu este progresu, cireațune, și cătu despre mine pucinu imi păsă decă reațunea se face în favoarea unui individu, seu unei clase, seu chiaru în favoarea mulțimii, căci ori cumu va fi ea nu pote avea altu efectu de cătu a slabi o societate s'a o da îndărătu, și căte uădată a o și pune în pericole.

Dumneata, astă-dăi Numa alu României, fostu ai preocupat d'aceste considerări cându ai așternutu proiectul de lege rurale? Nu, totu ce amu aretău până ai dovedescă că mecanismul și dispozițiunile proiectului dumitale, greșescă acestor condițiuni; la totu pasulă lași se se bănuescă legilimitatea copilului dumitale și se dă dreptul adversarilor se dică că este din flori. Cătu pentru dreptu elu este violat, aci în facia proprietăilor, aci în facia clăcașilor, aci în facia celor mai avuți, aci în facia celor mai seraci; principiul proprietății, așa cum a fostu desvoltat și cumu este adoptat de societates modernă, este infirmat pe totu minutul în proiectu dumitale, astufelu în cătu în locu se constituie în România proprietatea Occidentală, în locu se-i dai base solide cari se asicure tăria societății noastre, dumneata ne șrună într'unu recunoscutu în care, cu totu agerme spiritului, suntu încredințată că nu veți mai lămurită de cătu noi.

Décă îmi permită se ti facu aceste observări, și amu curagiul se le facu într'acestă fóie, este grija care o amu că de vel stăru p'acestă drumu pui în pericol o reformă pentru alu cărea-a triumfă; de și dumneata dict căi consacrău 27 de ani, daru și noi este sciută că ne amu datu viață noastră întrigă, ori cătu de lungă seu de secură uă plăcută lui Dumnezeu s'o facă.

Cumu veți, domnule Cogălnicene, acesta cestiu este pentru noi forte gravă, este capitală, într'altufelu cred că și avutu disprezūne d'a rute sustrage nici unu minutu măcaru, într'unu timpu ce abia îl este d'ajunsu d'ăși îndeplini nisec datorie ce te și împusă, și cări dupe mine suntu mai pre susu de puterea unui omu. Cu totu acestea trebue se-i mai vorbescu puținu, căci amu disu, mărtăresc, lucruri tari, pentru unu omu în posuția dumitale, și suntu prin urmare datoru se mai aducu sălă dovedi, pentru ca se nu-i mai remă umbră măcaru de bănuelă că vorbescu pentru altu scopu de cătu acela d'a te convinge.

În proiectul dumitale, termenul de despăgubire este otăritu pe 20 de ani; casa atunci se inchide, sorgiștele ce se vărsău acolo una s'abate într'altă parte și cea laltă se stinge. Uă lucrare de uă oră se va convinge cătu de istorie devine despăgubirea în acesta cestiu, strunge sumele lănuale ale veniturilor, seadeacea-a a rentei, veți cătu remă pentru anuitate, caută în tablele ce suntu așternute și tipărite pentru asemenea operațiuni financiare și ta vei îndeplină căr fi o norocire pentru proprietari decă ar putea intra în deplină posesiune a capitalelor loru în termenul de 40 de ani. Acestă calculu de nu-lu vei face dumneata, îl voru face banchiari și capitaliști la cari se voru adresa detantorii obligațiunilor ca se le scontese, și ei voru vedea și voru demonstra că ele nu valorează în realitate de cătu jumetate din valoarea loru nominală; aceasta se-

dere ne înțelesă căci pentru multu asupra obligațiunilor și le va decon sidera cu totul. Este ore dreptu, este ore prudintă, este folositu pentru tăru, ca dupe ce ai prețuită renta de astă dăi a proprietarului, adică claca, cu unu prețu care pentru fruntașii vine mai pe jumetate, dupe ce această rentă ca s'o capitalizesi ai înalțit-o cu 15, cumu s'a facutu într'altă părță, ca cumu ne astămă în condițiunile economice ale acelor tări, dupe ce otăresti dobinda acelu capitalu 3 la sută, adică pe jumetate de dobinda legală, și reduci astufelu de doue ori capitalul la care are dreptu proprietății, apoi, cumu diserămu, îl mai jumătești a treia óră, olăindu 20 de ani termenul stingerii datoriei ca se de licidare cându resursele ce credei pentru acea casă, nu potu stinge acea datorie de cătu celu puținu peste 40 de ani.

Eă nu dică că proprietarii se nu facă sacrificii pentru înlesnirea soluțiunii acestei cestiu, din contra i-amu indemnătu necontentu și îndemnu s'o facă, și îndemnu cu atâtă mai multu curagiu că amu studiatu acesta cestiu nu numai ca omu de teoriu și ca proprietar ei ca cultivatoru, s'amu dobendită astufelu convingerea că de și ori ce transformare a condițiunilor culturei ere s'aduca la începutu o perturbare s'o pagubă, înse decă această reformă se va face cu prudență, cu inteligență, cu bună schibusuire, deea se va face mai cu osebire astufelu în cătu se nu se calce principiile de ecitate și dreptate și se se violese principiile, legile economiei politice, atunci negreșit și că în curând nu numai terenii se vor afla într'u mai mare prosperitate daru și proprietarii; căci cine nu știe că munca liberă îndeceleste puterile producătorie, și că cu cătu cresce producerea cresc și venitul proprietății, cresc mai cu osebire prețul pământului? Dară, independența va se de pe terenu din letargia, din apatia de astă-dăi și-lu va face multu mai activu, independentă luva de demnitatea, și demnitatea va fi unu nou stimulante, unu nou boldu pentru densul ca se se urce mereu prin munca pe scara sociale. Al demnitate de trei ori sfântă! Tu mama libertății, tu care ai facutu în vechime din popoul Român celu d'anteiu popor din lume, tu care în țările noastre și datu englezilor împărăția mărilor, care ai facutu Englera valoare de liberaților și ai pus pe Englezii pe scara omenirii mai presusă de cătu alte popore de dece ori mai numeroase de cătu densul. Tu care de căndu ai petru din sufletile românilor amu devenit uă turmă de sclavi ce vegetă de seculii, vino și incuibăsete eră în animile noastre ca se ne faci demni de libertate, demni d'a ne relua locul străbună între cele lalte popore!

Erta, domnule Cogălnicene, decă la acestu nume măntuitoriu, nume ce pe rise chiaru din limba noastră nu putu a me opri se nu-i înalțu invocarea mea. Ceru ertere, căci scid că în ochii unui omu de Statu ca dumneata, d'a fi cine-va domnitu d'unu simțimēntu este o greșelă, de nu mai multu; daru ce vrei! totu lumea nu poate fi omu de Statu și-i mărturesc că entuziasmulă căci nu este stinsu din sufletul meu; și căci, că decă credința mea nu m'ar întări asă fi sdobbitu pénă acesta cu care îl scriu și gura mea nu s'ar mai fi desclăsatu de cătu ca se blasteme.

(Va urma) Ion Brătianu.

Paris, 19 Maiu. Monitorul de astă-dăi deminte scomotele de sprijinimbările ministeriale și de sprijinimbările istorice, că reforma ce o cerem este sfia legitimă a instituțiunilor, vechi și noui ale țării. Am căutat asemenea se constatăm prin acte și documente

riă de la 8 Maiu, care dă sōrte interesa sciri.

De la 2, data celu din urmă cūrieru, evenimentele au mersu.

Revolta este generală. Ea are ramificații pînă în cele mai mici orașe ale regenței. Insurgenții, bine organizați, vedu pe fie-care di puterile loru crescendu.

Ei au petruncu în mica cetate Sfax, orașu incunguratul cu ziduri, daru puținu oprită, așezață pe golful Cabis, la 230 Kilometre de Tunis.

„Generarul tunisian care comanda cetatea, s'a refugiatu în catedrală cu 25 omeni care i-au rămasu credințiosi, și oțăritu că se va apăra pînă la cea din urmă esremite.

„Stare sănătății beilul este acasă. Se astă totu la Bardo, incunguratul de ministri și de căți-va soldați.

„Nimicu gravă nu s'a petrecă în la Tunis; daru capil mișcării au ramificații și inteligențe numeroase în cazașu. Se aşteptă uă insurecțione dintr'un momentu într'altul.

„Contro amiralul d'Herbinghem a organizat unu corp de desbarcare de uă mie de 6meni, armăți cu carabine de precisiune și avându la dispoziționea loru uă bateriu de cinci deci și săse-deci mil persone. Acestei interesei atâtă de viu era basală pe mai multe cause. Anterior espoziționea era într'adeveru uă espozițione universala; tôte ramurile industriale erau reprezentate, și apoi mai tôte națiunile lumii luaseră parte la denușa. Uă espozițione industrială întocmită supărisse asemenea imprejurări oferă pentru ori cine unu mare interesu și unu aspectu pitoresc; daru d'ă valoare multu mai mare este marele interesu pentru omul sciinței, pentru tehnologul, care are ocazia a observa dezvoltarea industriei, pentru fabricantu, care voiesce a investiție prin comparațione. Cău singură privire spectacolarul pote îmbrăcia istoria silințelor omului dirigiate a satisface trebuințele sale cu materialurile și darurile globului pământescu; pote mesura spațiu aceleri cariere întinse de la începutu pînă în timpul nostru. Espoziționele industriale internaționale oferă filosoful, istoricul, economistul, omul de Statu, uă sorginte avută de observaționi. El găsește acolo atestăturile cele mai vorbite asupra stării diferitelor popore, asupra moravurilor și obiceiurilor loru, asupra situaționii ce ocupă în cultura orășilor și sciințelor, precum și asupra mesurii avuției și poporațunei loru.

— Citim în *La Presse* de la 18 Maiu:

„Se știe că uă conferință s'a întrunit la Constantinopole pentru a regula cestionea monastirilor închinate. Monitorul anunță astă dimineață că, în ședință sa de la 14 maiu, conferința a oțăritu că se va numi uă comisiune speciale, pentru a examina titlurile de proprietate ale acestor monastiri.

— Citim în *La France* de la 18 Maiu.

„Conferința se întrunescă astă-dăi la Londra. Se pare că cea de la 12 n'a facutu unu singur pasu către uă soluțione pacifice; este de dorită ca cererile esagerate ale puterilor germane se nu facă cu totul iluzoria nouă intrunire.

„Austria și Prusia, cari s'a uinitu pentru a face resbelul, nu pară a se înțelege asupra condițiunilor pacii. Ost-deutsche-Post, de la 24 Maiu, formulează în acesti termini obiectul neînțelegerei:

„Este cu neputință guvernul austriac de a favoriza anexiunea ducatorilor cu Prusia. Condițiunile sale ajungă la uniunea personale; daru este firesc ca elu se formuleze cererile sale în înțelegere cu aliatul seu. Aceasta, care are pregeuțările sale, nu poate primi a pune unu principiu care arău exclude de la începutu anexiunea.”

„Presă din Viena se pronunță asemenea contra politicel anexioniste a cabinetului prusianu.

Uă corespondință de la Berlinu vorbesce de uă combinare care arău

aceea-a a d. de Bismarck, și dup care ducatele arău si puse supti protectoratul Prusiei cu ducele Fredericu ca suveranu. Acesta arău si uă soluționea intermedieră, așteptându anexiunea curată și simplă.”

Espoziționea internațională permanentă de industria la Paris.

Domnii Jules Liot, Frederic Tractmar și Casimir Marion au decisu întrucmirea unei espoziționi internaționale permanență la Paris, care se va deschide la 15 Iunie anul corint în centrul comercialul: Rue Lafitte și Rue de Province, unde se concentra cincisprezădele din cele mai poporate. Dîșii directori al acestei întreprinderi spun în programa loru:

„Marile espoziționi industriale perioadele atâtă aici (la Paris) cătu și la Londonu au provocat ideea d'a întocmi asemenea espoziționi permanente; erău desvoltarea relațiunilor comerciale și industriale a dovedită necesitatea loru.

Interesul ce a deșteptat espoziționea Londonului (1862) a fostu genial și străordinar; în polatul de industria s'adunară pe qd pînă la cinci deci și săse-deci mil persone. Acestei interesei atâtă de viu era basală pe mai multe cause. Anterior espoziționea era într'adeveru uă espozițione universala; tôte ramurile industriale erau reprezentate, și apoi mai tôte națiunile lumii luaseră parte la denușa. Uă espozițione industrială întocmită supărisse asemenea imprejurări oferă pentru ori cine unu mare interesu și unu aspectu pitoresc; daru d'ă valoare multu mai mare este marele interesu pentru omul sciinței, pentru tehnologul, care are ocazia a observa dezvoltarea industriei, pentru fabricantu, care voiesce a investiție prin comparațione. Cău singură privire spectacolarul pote îmbrăcia istoria silințelor omului dirigiate a satisface trebuințele sale cu materialurile și darurile globulului pământescu; pote mesura spațiu aceleri cariere întinse de la începutu pînă în timpul nostru. Espoziționele industriale permanente este a aduna modeluri din tôte ramurile de industrie, cari se voru renova necontentu în proporție cu progresul industrialu; aceste modele, bine aranjate și coordinate voru fi expuse în permanență. Esponenții voru avea a plăti uă chiriu proporțională pentru locul ce voru ocupa productele loru. Intrarea va fi liberă pentru publicu în tôte țările de la 11 ore dimineață pînă la 10 ore sera. Se voru da tôte deslușirile asupra pretului, locului fabricaționi și cele lalte.

Scopul espoziționei industriale permanente este a aduna modeluri din tôte ramurile de industrie, cari se voru renova necontentu în proporție cu progresul industrialu; aceste modele, bine aranjate și coordinate voru fi expuse în permanență. Esponenții voru avea a plăti uă chiriu proporțională pentru locul ce voru ocupa productele loru. Intrarea va fi liberă pentru publicu în tôte țările de la 11 ore dimineață pînă la 10 ore sera. Se voru da tôte deslușirile asupra pretului, locului fabricaționi și cele lalte. Espoziționea va fi în corespondință și în relațione permanență cu toți producătorii prin agenții cei-și va avea în tôte centrule industriale; astă-felu va fi în stare a da cele mai exacte relaționi despre incintările pe terenul industrialu, va primi comenzi și va deschide esponenților car noue de vânare; o'unu cuvântu va da comerciului uă intindere mai mare.

Unu personalu numerosu de serviciu se va sili a da afacerilor cea mai mare întindere; funcționarii înzarcinăți cu cumpărările suntu cunoștori speciali a ramurilor de industrie ce reprezintă și fie care va aici celu pucinu uă limbă străină. În interesul esponenților se va fonda unu diariu specialu suptu titlu: „Progrès universel, Moniteur de l'offre et de la dem

mande", din care la deschiderea Es-
pozitiei permanente se voru împărți
numere de probă. Afară d'acela va
fi la localul întreprinderii unu cabi-
netu de citire, în care voru găsi străi-
nil cele mai mari și mai renumite dia-
rie comerciale și industriale din Fran-
ția, Anglîera și Germania; și o unu
biuro telegrafic și unu bierou po-
stal.

Direcționea termină programă sea
cu următoarele cuvinte:

"Indreptindu necontentită atențiu-
nea noastră asupra tutură aparițiunilor
nouă, cari potu contribui spre imple-
narea scopului nostru, sperăm a fonda
unu stabilimentu, care oferă lumel co-
mercială mari avantaj și care putem
dice este provocat prin neceșitatele
imprejurărilor actuale ale iudiciile.
Plini de incredere, recomandăm între-
prinderea noastră atenționii tutură a
celor ale căror interese este desti-
nată a reprezinta."

VARIETATE.

HYDRA LITERARIA.

de Herman Wehle)

Este cătu-va timpu de căndu s'a
publicat în presă periodică uă anec-
dotă botanică. Unu botanici englez,
împinsu de curiositate, comandase din
Egiptu nă plantă de apă renumită pen-
tru răpediciunea crescerii sale. Se-
mența se pasmine într'unu vasu bine
inchis și sigilat. Deschidenduse va-
sul în Engllitera, semența se desvoltă;
lujerie și frunzele plantei eșră afară
și crescă la contactul aerului. Bo-
tanicul puse îndată planta cu cele-
lalte plante apose ale sale într'unu ele-
steu; daru după pucine ore veju că
planta exotică înăbușise, printru im-
brăciuire omorilării tôte cele-lalte
plante, ornamentele elesteul: crinii
de apă, Victoria regia. Pucine ore
după aceea încetă să mal intra apă în
elesteu; planta egipitană se nătunse în
țeva care conducea apă în elesteu și
o astupase, eru a doua di unu cor-
bieră găsise planta egipitană în ca-
nalul învecinat de navigație; în
timpul noptii se nătunse prin țeva in-
tr'o lungime de mal multe mile și
prinseșe rădecină în canal. În scurt timp
se veju navigațunea impedicată în canal;
în desertu trecea vapore cu totă puterea
aburului și cu măciu intr'adinsu constru-
ite pentru sterpirea ocolei plante pa-
rasite prin canal; vaporele și măciu-
nele nu erau în stare a desfăcina
planta, care și hătea jocu de tōto si-
lințele și amenința a respinge său a
asorbi prin crescere sa totă apă din
canal. Planta a rămasă și pără nu-
mele eruditul botanic care a avută
nenorocita idee s'o transplante în En-
glitera spre blasphemul locului.

Acesta este Hydra vegetabile pe
care amu desemnat-o de la începutu ca
uă anecdotă botanică, ca uă ficțiune.
Hydra literariă inse nu este uă ficți-
une. Furiosul literariu, strigoilu e-
ditorilor, gróza redacțiunilor, esiste,
este uă ființă de carne și sânge, tră-
iese și scrie!

Celu ce a vis latu vr'uadată unu
casinu, uă cafenea, trebuie se'lă si vê-
dutu p'acestă omu cu fizionomia si-
nistă, cu ochi în care se vede plă-
cerea d'a scrie, cu barba negră, gru
incărcat cu cărti, broșure și manus-
crise, cu capul plecatu spre pămîntu,
trebuie se fi vețutu p'acestă bărbatu pe
care musa într'uă oră de slăbiciune
lă-a lovită pe capu; și dacă lă-a
adănu, lă-a vêdutu scriindu!

Fra într-o Dumineacă după amiojdă,
lumea totă părăsise zidurile orașu și
spre a resușa cerul său și eu as-
teptam într'uă ca să venirea unu
amicu spre a face ca totă lumea, căndu
într-o omul sinistru descris și, să-
vre uă salutare, se pușe la masă mea
și începu a scrie c'unu condeiu de
plumbu pe placă de marmură. Me u-
lamu cu curiositate la procederea o-
mulin, care nu miscă nicu nă trăsura și

continuă a serie c'uă aplicațiu stra-
ordinariu. În sine se opri, veju pri-
virea mea de mirare și începu — aș
putoasă dice într'unu modu de asasinu-
său cătă cea-a ce scrisese.

Este numai uă bagatela, dice, nu-
mai 25 epigrame, ce făcuse în pripă si
din care fie-care în parte era, pre-
cumu qissă însușu cu modestă, „lucrul său
celu mal bunu ce scrisese vr'uadată.“
Me vădui silu a mărturi, că de și
audisem și cîsimu multu în vișă
mea, daru n'am vădui încă pe nimăn
a serie cu atâtă înțelă. Dupe acela
mai făcu încă cătă epigrame și,
fără a se opri în ocupătionea sa op-
igramatică, întrebă de numele meu, de
starea mea, de poziționea moa sociale
goi. Ajunsese, — dacă am numerat bine—
la alu 52-lea epigramă, căndu și mărtu-
rui că și eu scriu din timpu în timpu
căte ceva.

„Numai din timpu în timpu,“ re-
petă omul cu ironia, începându îndată
asupra acestui „din timpu în timpu e-
pigrama a 53-lea. „Privesc-mă pe
mine, continuă. Am scrisu mai multu
de cătu pôsă și cîtitu în tôte vișă du-
mitale. Iți închipuiesc că sunu încă
june, negresită sunu abis în virăstă de
30 de ani, daru totu atâtă timpu me-
ocupu de literatură. Sunu unu be-
trônă în literatură, pe căndu dumnață,
în comparațione cu mine, egălabia unu
băiatu de literatō!“

Cu mirare și cu gróza priviamu
pe batrânu literatū de 30 de ani,
în căndu venerabilele, odihninduse unu
minutu după terminarea a șese duzină
de epigrame, bine-voi a'mi adresa érashi
cuvîntul.

„Nu esci de cătu unu băiatu în li-
teratoră,“ îmi dice silinduse a da cu-
vintelor sale apărătă nemuriril, „daru
pentru lucru totu polu și bunu. Poți
se'mi faci unu necrolog, după ce voi
fi încetău a trăi. Iți săgăduiesc din
contra a serie necrologul dumitale
dacă vei muri înaintea mea. Vezi,
facă cu fie-care colegu în literatură
unu asemenea contractu reciprocă de
necrolog, căci astă-felu e cine-va mal-
sucură și nu și uitău de posteritate. Si
acumu ascultă biografia mea.“

Și începu îndată a'mi citi dintr'unu
manuscriptu grosu istoria vișel sale.
Aflău că copilu, chiaru în legătu înce-
puse a face versuri, și rudele sale mă-
șineau că productele sale din acestu timp
erau lucrul său mai bunu ce făcuse vr'uadată.
Ajunsu învirătă de cinci ani nu re-
măseseră nici unu cuiu de usă, nici uă
gaură de șioreci în casa părintescă,
ce n'căntase în versuri. În virăstă de
12 ani compuse multe drame și
tragedie de cinci și mai multe acte și
s'occupase d'a edita operile sale com-
plete. Era și amoresată și dedicase
fiu-cărui său de péră din capul Du-
cineei sale uă legiōnă de sonete. Pe
fie-care di aduseso și cîlise amantei
sale cău pucinu cătă dece poesie.
Acesta o mișcă atâtă de adâncu, în cătu
dete măna sea altui-a.

Dupe acela merseră în lume, călă-
torindu, compuindu, scriindu și citindu
cale scrise. Pretutindinea lumea nu în-
țelese poesiile sale, nu cîtise scrierile
sale și cîririle sale făcuseră asupra au-
ditoriului său efectul disolvătoru. În
fie-care orașu său tîrgu cercase a fon-
da unu diariu, daru tôte aceste diare
nu se publică de căndu într'unu singu-
rul numeru, nici unul nu dobîndu unu
abonat său unu-cititoru, cu tôte că
fioa într'agă era redigeată de lăsui
condeiul său.

Din fie-care orașu, tîrgu său său
fostu silu a scăpa prin fugă de mă-
nia editorilor, tipografilor și publi-
cului. Dupe acela incercă a scrie a-
nonimu supu dizerite pseudonime și in-
cepă mai multe foi periodice supu di-
ferite titluri, scriindu cătu timpu voia
tipografulu se-l tipăreșcă. Daru pu-
blicul recunoște supu masca anoni-
mită și pseudonimită pe furiosul
literatū și refușă a cătă operile sale.

Publicul ingratu nu pută se înțelégă
înștele și sublimele sole ideie.

Merseră destulu de reu furiosul
omu de litere. Creditorii săi ilu per-
secută și, ca se scape de dênsii, a-
pucă mișlocul desperat d'a închiria
mai multu locuințe spre a se putea as-
cunde și continua a serie în una căndu
era găsită și persecutău în altu. Furia
d'a serie nu'lă a părăsită cu tôte vi-
sicitudinile în contra cărora a avută
a qe luptă. A serie e pentru dinsul său
scopul. Elu priimesc unu onorar, dăcă
cineva îar plăti, iē și avansuri
de la editori cari n'au făcută încă
cunoscină cu dinsul, daru acesta nu
este scopul pentru care scrie. Elu
scrie spre a scrie.

N'are nici uă oltă patimă de cătu
scrisul. Nu sumeză, nu bea, nu jocă,
nu dorme, ci scrie. Scrie în ori ce
tempu și în ori ce locu; dico și năpăs,
veră și iernă; scrie a casă, la străini,
la căriciumă, la cafenea, pe scară, în
sală și chiaru în acele locuri unde altii
citesc productele sale. Elu scrie um-
blându, stându, deșteptu și adormită;
scrie pe chărtă, pe pergamentu (par-
cheron — piele de epure,) pe lemnă,
pe stică, pe petră scl.; scrie cu con-
dei și cernă, cu cretă și cărbune, cu
plumbu; scrie negru, roșu, albastru,
verde, albă, în tôte colorele, daru poe-
sie sale le scrie totu deauna cu săn-
gele anime sale.

Elu scrie pentru și contra ori
cărni lucru, asupra ori căru subiectu
despre ori ce, către ori cine. Din con-
deiul său a șită nuvele, romane în
multe tonuri, povestă fără sfîrșită,
poesie necitibile, drame fără desno-
dere, scrieri umoristice și satire, ce
nici culegătorul tipografu nu le-a pu-
tută citi pînă la fine; broșure netipă-
ribile, nenumerate epigrame, articole de
fondu, de fojă, necrologe, poeme d'o-
casivu, recensiuni scl. scl. Redac-
țiunile diarelor cunoscu pe scriitorul
înfiariau, pe Hydra literară, și se temu
de dinsul. Căndu intră în biurolu u-
nei redacțiuni, proprietarul îngălbî-
nesce, eru redactorul se face nevisi-
bilu. Căci unde intră hydra, acolo nu
mai cresce nici unu anunciu, abonații
fugă și cititorii adormă.

Li merge reu omulni coprinsu de
mania scrisul, daru nu este cu pu-
tină a veni în ajutorul lui pe cătu
tempu nu'lă va părăsi demonul scri-
sul, pe cătu tempu său va stăpini ideia
ficsă a deveni celebru prin cantitatea
scrierilor sale. Deștei dece galbeni,
elu va publica uă carte; deștei uă sută
de galbeni și va fonda unu diariu, său
două, trei, patru, dece diare. Legă-
conseruaționi trebuie se poprăse pe
ori ce fioe periodică și da occupa-
ție, căci ca hydra vegetabilă, hydra li-
terară se'ntinde, se totu intinde și unde
a prinsu uă dată rădecină nu se mai
pote sfîrpi.

Editorul unei fioe periodice, miș-
cău de miseria înfiriatului scriitoru,
li încredințase redacțiunea relațiunilor
despre starea timpul.

Sermanul editoru nu-ștă închipui cătă de amară va
avea a deplângere transplantarea hydra-
literare în fioa sea. Din colțul di-
ariului rezervat pentru tempu, hydra li-
terară intindea braciele sale de polipă
în tôte direcționile; se facea stepină
pe corespondințe, atingea articlii de
fondu, restrîngea cronica dilei, rapo-
turile camerei și se'ntindea pînă la bu-
letinul comercial. Cronica, articlie
de fondu, telegramă, corespondințe, re-
lațiuni, totulperi spre a face locu
articilor autorului furiosu, elu cărora
înțelesu și scopu nu lu-a putută pe-
trunde încă nici unu muritoru. În scurtu
tempu monstrul literar se'ntinse și pe
pagina a patra, respinse enunciurile
plătite și le înlocui cu inserții scrise
de dinsul, și scurte tempu înaintea
tristei morți a diariului nu mai există
nici unu singur rindu în totă fioa, a-
fară de aretarea tipografiei, care se nu
fostu scrisu de dinsul, de demo-

nulă-literatū. Diariul slăbi din ce in-
ce mai multu și muri pucine septămând
dupe îngagiarea monstrul literar de
morbulu denumit „Hydra literară.“

FELURIMI.

Producționea metalelor preciose
se calcădu dupe relațiunile statistice
cole mai recente pentru lumea întregă:
auru în valore de 2 miliard 569 mi-
lione 428,000 lei, și argintu în valo-
re de 842,058,000 lei; impreună
3,411,486,000 lei. La acela sumă con-
tribue California 897,750,000 lei; cea
laltă America 949,050,000 lei; Russia
282,150,000 lei, cea laltă Europa
89,772,000 lei; Asia și Africa 76,950,000
lei, Australia 961,848,000 și Nouă
Seelandia 153,000,000 lei. De la în-
cepătul secolului nostru a crescutu cu
mai multu de cătu de 15 ori cătă fu-
se, și de la 1848, în urma descoperi-
rii minelor de auru în California, de
6 ori și mai multu. De și nu putem
da secolul nostru numele de secolu de
auru, totu este uă faptă pozitivă și ne-
tagăduită, că lumea de la existența sa
n'a produs metale preciose într'uă
semene proporțione și că chiaru abon-
dîntă de auru a coloniilor spaniole
în evolu de mișlocu n'a fostu de cătu
foste ne'nsenmatu în proporțione cu
producționea de astă-și.

Peste pucini ani Bruxelul va
figuro într porturile maritime. În di-
lile acela se va înfăcișa consiliului
municipale uă petițione cerându con-
cesiunea pentru construirea unui ca-
nalu care va impreună capitala Belgiei
cu rîul Scaldă (Schelde-Fsault). Pro-
iectul giganticu, a căruia execuțare
va cere trei ani, are de autoru unu
inginer cunoscutu, domnul Dubois-Ni-
hoal. Orășul nu va avea a face nici
unu sacrificiu de bani, căci unu ban-
cheru milionar, domnul I. Mathieu, oferă
a face tôte cheltuielile ve s'a
prelimină la 20 milioane franci. Este
probabile că Municipalitatea va primi
cu înțâiasmă proiectul, dacă condi-
țiunile voru fi acceptabile.

La 14 Aprilie s'a vădută la
Göttingen mai multe rîndușe, ce e-
rau peste totu albe; asemenea rîndușe
s'a mai observă și în alti ani, înse
este totu deuna uă raritate. Supersti-
ționea poporă atribue acestoru pasere
uă putere prognostică și prejice uă
vară friguroșă cu geruri de năpte.

Cinu respiră în aerul curat
mirosul lăcramioarei, măgaritarelor,
(mugur) nu se espune la nici uă ne-
cuvîntă; înse nu este totu asemenea și
într'uă cameră închisă. Eștă un esem-
plu tristu ce ni lu aduce Opinion na-
tională.

„Domna C. . . . logindu în uliță
Trei-morți, priimi alături-iși visita u-
ne-a din prietenile sale care sădă la
îeră și care cunoscendu gustul iei
pentru flori, îl aduse unu adeverat
mănușchiu de lăcramioare. Ea pose a-
cesele florile într'uă șăla mare care se a-
flă în cabinetul unde se culca. Fiie-
sea cea mică, în virăstă de 6 ani, era
de o constituție slabă și bolnavicio-
să. Sera s'a uitău a se scôte afară
florile și ușa cabinetului s'a închisă.“

„Eri dimineajă, domna C. . . .
minunădușe că n'audă, dupe obicei,
strigătăcopile sale, s'a dusu se vădă
deacă dōmsu încă. Somnul iei nu i s'a
părut firescă, cercă s'o descepte și cer-
carea fu desjartă. Sparătă, chiama unu
medicu care, dupe ce a cerceată, a
declarat că sermană copila murisă în-
bușită de acidul carbonicu care eș-
se din florile ce remăseseră în cabinet.“

Tergul Mirebeau, a perduț
pe femeia cea mai bătrâna din elu,
Maria Madalina Vergier, vedova Martineau,
mortă în virăstă de una sută cincii
ani. Prin uă bizarie a naturii ea a
lepedat, în virăstă de șăpte-deci de
ani, ochelarii cu care se slujise de mai
multu tempu, și vederea iei a luat totă
puterea tinerești. Ea citea, de atunci și
până ce a morită, în cările cu lite-

rele cele mai militile. Până la sfâr-
șitul vieței iei a avută cea mai mare
presință de spiritu și-a aducere aminte
prodigiosu. Ea spunea nepoților iei
întemplierile ce s'a petrecută în tim-
pul său cu atâtă amănumire ca și cand
s'ară fi petrecută

